No. 850 Zaterdag 14 April 1900. 17de Jaargang.

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI N°. 129.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 13 April.

PASCHEN.

Alleluja! Hij is verrezen! de Heer van leven en dood, die op het Kruis den doodsnik gaf, om ons het leven te schenken.

Alleluja! Hij is verrezen! de Koning, die troonde op het schandhout des Kruises, om ons te voeren naar den heerlijken troon bij God.

Alleluja! Hij is verrezen! het Lam Gods, dat op het Kruis werd geslachtofferd, om het verdwaalde schaap te dragen naar de eeuwig groene bergen des Hemels. Alleluja! Hij is verrezen! in al zijn macht en heerlijkheid, die machteloos en ontluisterd stierf op het Kruis.

Alleluja! Hij is verrezen! zegevierend, die op het Kruis door zijn vijanden scheen overwonnen.

't Is wonderl. Wanneer op het slagveld een koning door zijn vijanden wordt gedood, dan is de nederlaag van zijn leger onvermijdelijk. Dan ontzinkt zijn strijdhaften krijgers de moed. Dan zoeken zij hun heil in de vlucht.

Maar ziet! Op het Kruis sterft onze goddelijke Koning Christus. De Leeuw van Juda ligt vastgekluisterd. Juichend staan de vijanden om het sterfbed van den Held van Israël. Het gekroonde hoofd zinkt neer op de borst. Hij sterft verlaten van zijn leerlingen in de grootste ellende en diepste vernedering.

En toch! stervende heeft Hij overwonnen.

Terwijl zijn gekroond hoofd neerzinkt, verheffen wij het onze gekroond met roem en glorie.

Terwijl zijne handen zijn vastgeklonken, vallen van onze handen de banden der slavernij.

Stervende heeft Hij overwonnen. Zijn dood geeft ons moed en doodsverachting. Zijn dood overwon de zonde — zijn opstanding overwon den dood.

God toont dus zijn grootheid en zijn kracht in het kleine en in het zwakke. De vernedering is de opgang tot de verheerlijking.

„Christus" zoo schrijft de Apostel der Heidenen, „heeft zich-zelven vernederd, en is gehoorzaam geworden tot den dood, ja tot den dood des Kruises. Daarom heeft God Hem verheven en Hem een naam geschonken boven alle namen, opdat in den naam van Jesus alle knie zich buige in den hemel, op aarde en onder de aarde".

Daarom volgde op de schande des Kruises, de glorie der verrijzenis.

Ook op hen, die deelden in de smart van Christus, den man der smarten, werd deze wet van „verblijden na lijden" toegepast. Het verhaal der verrijzenis leert het ons.

Bij het aanbreken van den derden dag verbrak Christus de banden des doods en zegevierend rees Hij door eigen krachten op uit het graf.

Toen de stervende Verlosser, de zon der gerechtigheid, op de volle middaghoogte van zijn leven onderging in de zee van mateloos lijden, toen bedekte de aardsche zon, die haar licht schept uit Hem, haar aangezicht.

Thans, nu het licht der wereld weer oprijst uit de duisternis van het graf, giet ook de zon haar blijde morgenstralen over de verloste aarde.

Terstond na Christus' verrijzenis ontstond er eene hevige aardbeving. Toen de Koning der wereld stierf, had de treurende aarde, gedrenkt met goddelijk bloed, haar boezem opengereten van namelooze smart. Thans, nu de verrezen Zoon van God haar weer bewandeld met zijn doorboorde voeten, siddert zij van eerbied en ontzag.

In den hof van Olijven, waar Christus machteloos neerlag ter aarde in het bloedige zweet, daalde een engel neder om Hem te versterken, op te beuren. Thans, nu de sterke held uit het graf is opgestaan, staat een engel bij Zijn ledige rustplaats, om de zegepraal te verkondigen van zijn machtigen Heer.

Hoe ging het zwaard der droefheid de gezegende Moedermaagd door het hart, toen zij op het Kruis haar eenigen Zoon aanschouwde gekneusd, gewond, verbrijzeld, overdekt met bloed! Zij kende Hem bijna niet, zoozeer had het lijden Hem veranderd, misvormd.

Maar nu verschijnt haar de welbeminde Zoon in stralende schoonheid en hemelsche luister. O! nu herkent zij haren Jesus en begroet Hem met nog hoogere liefde dan toen zij Hem voor het eerst aanschouwde in de kribbe, want zij had Hem zien sterven voor de wereld uit liefde. De wonden, die onder het Kruis ook haar folterden, vervullen haar thans met onbeschrijfelijke vreugde. De wonden zijn de eereteekenen, die haar Zoon in den strijd heeft behaald.

Maria Magdalena lag schreiend neergeknield aan den voet des kruises, de heilige doorboorde voeten omhelzend, die zij weleer gezalfd had met kostbaren balsem, toen Christus haren broeder Lazarus uit den dood had opgewekt. Zij dacht wellicht aan hare woorden: "Heer, indien gij hier geweest waart, zou mijn broeder niet gestorven zijn." Nu stierf de Heer zelf, die aan anderen het leven teruggaf.

Maar op den derden dag! "Dic nobis Maria, quid vidisti in via?" "Zeg ons Maria, wat hebt gij op den weg gezien? Het graf van den levenden en de glorie van den verrezen Christus." "Rabboni," "Meester", zoo begroet zij Hem juichend. De overvloed der gedachten, die door haren geest gaan en der gevoelens, die haar hart overmeesteren, maakt haar arm in woorden.

De vrome vrouwen, die Hem gevolgd waren op den lijdensweg geteekend met het bloed van het Offerlam, die van verre stonden bij den Kruisberg, zij mogen Hem thans weer aanschouwen van nabij, zijne voeten omhelzen en Hem aanbidden.

Petrus, die in het paleis van den Hoogepriester zijn goddelijken Meester niet kende, maar spoedig zijne liefde herkende in zijn barmhartigen blik, Petrus mag thans den verrezen Christus weer herkennen en belijden als den Zoon van den levenden God.

Zoo volgde dus bij hen troost na den dag van lijden. De droefheid werd in vreugde verkeerd. De Kerk, de vlekkelooze bruid van Christus, is ook aan deze levenswet onderworpen. Het woord van den koninklijken Psalmist over Christus:

„Uit den stroom aan den weg zal Hij drinken, daarom zal Hij Zijn hoofd verheffen" wordt ook aan de Kerk van Christus bewaarheid.

Feuilleton.

HONOR I COMBATE.

(46)

Despues di un poco tempoe respondi a bini caba.

"Bo a doena expresion na un pensamentoe, koe mi tabatin caba, for di dia koe mi tabata keigr, aja coe mi muger. Mientra koe bo respetabel tio difuntoe tabata biboe, nò tabata di pensa na cumplimentoe di mi idea. Bo proyecto ta bon binir cerca mi muger i cerca mi; nos ta henteramente di acuerdo coe mé i nos ta contentoe di es colonia nobo. Lo mi doena orden pa mi hendenan juda bo den toer cos. I sigur lo mi por larga toer trabao bao di bo direccion. Mi muger ta desea di sabi ki dia ta hinca promer piki den tera. Bo carta tabata un gran legria pa mi. Den muchoe cos mi tabata di acuerdo coe bo."

* * *

Den mondinan di Falkenhaus hacha i zaag a haci nan trabao. Nan a kap, snoei i planta. Den es terreno tabatin hopi cambio caba i hasta es hendenan, koe awor jama "hendenan di ceroe" a coeminza perdé caba nan exterior nobo.

Non obstante estado miserabel di nan choza, toch es hendenan ai a bai aifor foi nan gustoe; algun di nan a sali té ora mester a kibra dak di nan cas. Ma pronto nan a comprendé, koe es hoben senjor ta nan bienhechor. I último resto di nan descontentoe a kita, ora un homber, koe a keda den su cas na es lugar ai, net koe a bini un mal cajentura i koe dos di su jioenan a moeri di djé. Es ora ai koe el a comprendé, é també a haja es cajentura. Sin tené cuenta coe peligro di contagio, es hoben senjor a presenta den es cas húmeda, pa hiba es pobercito enfermo na su cas na Falkenhaus.

Frans, koe awor ta nombrar pa wardador di mondi, tabatin fortuna koe su senjor a regla su cas mas boenita koe ta di necesidad pa es obheto ai, nobstante desaprobacion di es intendente. Hans Otto tabatin sintimentoe, koe binimentoe di es esposonan for di Hartenstein lo trecéle també mas cerca Erna.

Amerike anto a bira esposa feliz di es wardador di mondi. Si Hans Otto pasa un mei ora den nan cas, é tabata sabi di toema parti den combersacion i di tira un palabra riba Hartenecknan.

Toer relacion tabata cortar coe su amiga di infancia for di dia koe nan a participé nacementoe di nan jioe i koe solamente un regalo na placa nan a ricibi. Esai a sorprendé Amerike desagradablemente i Frans a rabia masjar.

— Nos no tin mester di limosna, é dici sjangrinar. Baron ta paga nos masjar bon.

Mama Annemarie sin embargo tabata sagudi cabez coe es placa di oro den su mân formando un huicio djé mes aìriba. E tabata na relacion ainda coe Catrin, es cocinera, koe el a cera amistad coe né den cas di Orben. E tabata conocé es ciencia di gana es bieuw.

No tabata muchoe es koe el mester skirbi pa contesta Annemarie su pidimentoe, ma toch basta pa doena un idea di estado di Erna. Sanger a jena Steinfels su cabez, ora Amerike a conté toer cos detaljadamente, segun koe el a ricibi nan di cas di baron Herman. El a comprendé mehor koe es muger di es wardador di mondi, kiko palabranan di Catrin ta haci hende sospecha. Dos bez é mester a leza es carta pa é tendé. Despues el a bira tristoe i bai sin papia un palabra. For di es tempoe ai Annemarie a keda na correspondencia coe es bieuw-Catrin, i é tabata larga e baron leza su respondinan sin koe é pidié. Aunké no den toer particularidad toch Hans Otto por a forma un idea di estado di Erna.

* * *

Entretanto tabatin un encuentro den senjor Von Erdhofen i Steinfels pa un asuntoe di gobierno. Von Erdhofen como consegero di gobierno di es districto ai, afin di evita muchoe skirbimentoe di carta, a bai personalmente na Falkenhaus pa trata riba abrimentoe di un camina, cordando koe lo é haja es intendente.

Steinfels koe tabata sabi di es bisjita a temé pa haci algo. Toch tabata é mes koe a presenta na es lugar, oenda tin es disputa, despues koe el a lamanta for di un braza di paloe i haci un saludo corticoe. Coe sorpresa Von Erdhofen a kita su sombré. Coe un carta di es terreno den su mân, Steinfels a doena un splicacion claro. Di un pregunta a sigi otro i asina sin koe nan tabata sabi, combersacion a bini riba es

Een noodlottige scheuring had haar vele kinderen ontroofd en teruggedrongen uit het leven der wereld, maar fier verheft zij thans haar hoofd en de volkeren wandelen weer in haar licht. De stormen zijn voorbij en zij verheft weer haar hoofd. De oude stam bot weer uit in lentekracht en lenteschoonheid. "Na lijden verblijden" 't geldt ook van ieder christen.

„Surrexit Christus spes mea", "Christus mijne hoop is verrezen," zoo golft het in jubelende noten op Paaschmorgen door den tempel Gods en de christenziel voelt zich verheven boven het stof en gewoel der teleurstellende wereld en aangetrokken naar het vaderland hierboven, waar de verrezen Christus een plaats heeft bereid voor allen, die naar Zijn voorbeeld in heerlijkheid zullen verrijzen. "Surrexit Christus spes mea", "Christus mijne hoop is verrezen."

OORLOGSNIEUWS.

Inname van Bloemfontein.

De britsche vlag waait thans boven de woning van president Steyn te Bloemfontein. Dinsdag 13 Maart bezette lord Roberts met zijn leger de hoofdstad van den Vrijstaat, na uit de handen van den burgemeester, omringd van eenige voorname ambtenaren, de sleutels der regeeringsdepartementen te hebben ontvangen. In deze bureaux zal voor den britschen overwinnaar wel niet veel meer te vinden zijn geweest, daar de zetel der Regeering was overgebracht naar Kroonstad waarheen ook president Steyn vertrok Maandagavond, dus op het laatste oogenblik. De omtrek der stad was zeer rustig, de vijand nergens te bespeuren en de gezindheid der inwoners tegenover de britsche troepen vriendelijk. Roberts ondervond opnieuw dat deze Boeren geen barbaren zijn, maar volkomen beschaafde menschen, daarenboven verstandig genoeg om den vijand, ook wanneer hij een hunner hoofdsteden overrompelt, in hun eigen belang en in dat van het welslagen der verdere verdedigingsplannen waardig en welwillend te bejegenen.

Omtrent Robert's marsch naar Bloemfontein werden eenige bijzonderheden bekend waaruit blijkt, dat Zaterdag 10 Maart bij Abrahamskoraal of Driefontein bloedig is gevochten. Volgens een uitvoerig telegram van Reuter's correspondent uit laatstgenoemde plaats splitste de generalissimus bij zijn vertrek uit Populierenboschje zijn strijdmacht in drie gedeelten waarbij Tucker met de Gordons en een cavalerie-brigade oprukten aan de rechterzijde — het meest zuidelijk — langs den weg die over Petrusberg recht naar Bloemfontein voert, terwijl French met de cavalerie van kolonel Porter en de geheele divisie Kelly-Kenny zich voortbewoog langs de Modderrivier — het meest noordelijk — en Roberts zelf met de divisie Colville, de garde-brigade van Pole Carew en de cavalerie van Broadwood in het midden optrok. Van de strijdmacht geraakte de divisie-Kelly-Kenny met de cavalerie van Porter bij Driefontein in een bloedig gevecht gewikkeld met de aldaar sterk verschanste Boeren.

Deze Boerenmacht die voor een groot gedeelte bestond uit mannen van Colesberg en slechts enkele strijders van de voormalige Ladysmith-commando's telde, stond onder bevel van commandant De la Rey. Volgens de schatting der Boerenlezing was de aanvallende vijandelijke legermacht 10,000 man sterk.

Nadat ten slotte, zooals uit latere engelsche berichten gebleken is, de Boeren uit deze stellingen waren verdwenen, werd Maandag 12 Maart door de voortrukkende britsche legermacht geen tegenstand meer ondervonden. Des nachts bezette French twee heuvels die de stad van de stationszijde bestrijken. Dinsdag daarop voegde Roberts zich met de overige legermacht bij de voorhoede en had de overgave der stad plaats.

Oranje-Vrijstaat.

Het plan van Roberts' veldtocht is nu duidelijk genoeg. Terwijl hij een deel der Boerenmacht werkloos in Natal wil vasthouden, door sir Redvers Buller daar met een deel van diens leger te laten, zal hij niet tegen Kroonstad, Johannesburg en Pretoria oprukken, alvorens hij genoegzaam versterking heeft gekregen, om zich door de Boerenversterkingen bij Wijnburg heen te breken. Eerst wanneer hij de divisies Clements en Gatacre en een paar brigades uit Natal met zijne legermacht vereenigd heeft, zal hij noordwaarts trekken.

En dan, in die bergstreken, zal de reeks groote veldslagen beginnen, die vermoedelijk over het lot der beide Republieken zal beslissen. Daar hebben de Boeren posities, die hen in staat kunnen stellen ook aan een overmachtigen vijand het hoofd te bieden.

Niet zonder reden is de zetel der Vrijstaatsche regeering naar Kroonstad overgeplaatst. Kroonstad is een stadje van 2000 inwoners. Het ligt aan de Valsch-rivier, die in het natte seizoen van eenige beteekenis en niet gemakkelijk doorwaadbaar is, op een plek uitgezonderd, welke gemakkelijk versterkt kan worden, zelfs in het droge jaargetijde. Op beide oevers zijn rotsen, kopjes en boomen, en de plaats zelve is veel minder open dan Bloemfontein, dat in een kale vlakte gelegen is.

Botha.

Over generaal Botha, den nieuwen opperbevelhebber van het Transvaalsche leger in Natal, dat tegenover sir Redvers Buller staat, schrijft een engelsch correspondent:

"De heer Botha is een afstammeling van een oude Natalsche familie, die vele jaren geleden zich in den Vrijstaat had gevestigd.

Zijn boerderij ligt ongeveer 35 mijl ten nood-oosten van Vrijheid op de hoogten bij de Pongolo-rivier, de grens tusschen Transvaal en Swaziland. De heer Botha heeft een hoeve, die gerust met een Engelsche eerste-klas boerderij kan worden vergeleken. Het huis is omringd door groote lanen; de boomen zijn door hem zelf geplant. De gebouwen zijn stevig en modern ingericht. Bij het binnenkomen zou men zich verbeelden, in een Engelsch huis van iemand uit den middenstand te zijn. De stijl van het ameublement, de groote voorraad boeken, de nieuwste tijdschriften, een eerste-klasse piano en orgel, welvoorziene voorraadschuren en geriefelijke stallen, dat alles geeft een hoog denkbeeld van den bewoner.

Mevrouw Botha, een waardige en bekoorlijke gastvrouw, is de dochter van een Ier, Emmit genaamd, die een nakomeling was in de rechte lijn van den Ierschen patriot Emmit.

Botha is ongeveer 45 jaar oud. Hij is een breed en groot man en voor een Afrikaner Boer zeer goed ontwikkeld. Nooit te voren heeft hij het bevel over een leger gevoerd. Hij is niet de man, dien iemand voor de positie van generaal zou uitkiezen; hij schijnt nl. eenigszins langzaam en goedhartig en bezit niet de eigenaardigheden, die noodig zijn om een veldtocht te overzien; ook schijnt hij niet de ervaren tacticus, die alle moderne hulpmiddelen bij het voeren van den oorlog met succes kan weerstaan.

Ongetwijfeld wordt generaal Botha dan ook ter zijde gestaan door Europeesche deskundigen en anderen bij het behandelen van zijn groote kanonnen en in den aanleg van zijne verschansingen."

Het oordeel van den engelschen correspondent is wel wat lichtvaardig. Cronjé werd indertijd door britsche journalisten geschetst als „een [illegible] plattelandsschoolmeester", — en hij bewees een knap veldheer te zijn. De Boeren kennen hunne mannen, en nu zij Botha als generaal hebben gekozen, zullen zij daarvoor hun goede reden wel hebben gehad.

Nieuwsberichten.

CURACAO.

De Hooged. Gestr. Heer A. Boomgaart. ✝

In den nacht van Woensdag op Donderdag overleed hier vrij onverwacht de Hoogedel Gestrenge Heer A. Boomgaart, gepensionneerd Majoor der infanterie van het West-Indisch leger.

De Hoogedel Gestrenge Heer A. Boomgaart kwam als jong officier hier in de kolonie, doorliep de verschillende officiersrangen en werd, als kapitein, benoemd tot commandant van de troepen en het garnizoen te Curaçao. Later bij zijn bevordering tot hoofd-officier, werd de Heer Boomgaart majoor-commandant van de landmacht te Suriname. En toen de Heer Boomgaart voor eenige jaren op zijne aanvrage eervol ontslagen werd uit 's lands dienst, vestigde hij zich wederom hier te Curaçao, waar hij om de degelijkheid zijner karakter, zijn ontwikkeling op velerlei gebied en zijn gulle minzaamheid in aller achting en aanzien stond.

In den laatsten tijd was de gezondheid van den Hoogedel Gestrengen Heer Boomgaart wankelend. Niet lang geleden keerde hij nog terug van een reis naar het moederland, waar hij volkomen genezing had hopen te vinden; niets echter voorspelde een zoo spoedig einde. De overledene bereikte slechts den leeftijd van ongeveer 64 jaren.

Een groote stoet van vrienden en belangstellenden vergezelde het stoffelijk overschot van den Heer Boomgaart naar zijn laatste rustplaats en de hooge autoriteiten van ons eiland, Z. D. H. Mgr. J. J. A. Van Baars, ZHEG. de Gouverneur der kolonie Mr. C. A. H. Barge en ZHEG. de Procureur-Generaal Mr. Th. J. A. Nuijens, gaven door hunne aanwezigheid blijk van de hooge achting, welke de overledene tijdens zijn leven zich verworven had.

De geachte familie Boomgaart bieden wij onze oprechte deelneming in dit zoo groot en smartelijk verlies.

Officieele berichten.

Bij Gouvernements-beschikking, dd. 6 April 1900, No. 241, is aan den Heer J. B. P. L. Seiler, gouvernements-geneeskundige op Bonaire, tot herstel van gezondheid, ééne maand binnenlandsch verlof verleend.

* *
*

Bij gouvernements-beschikking dd. 10 April 1900 No. 252 is gedurende de afwezigheid met verlof van den Heer J. H. J. Hamelberg, postdirecteur alhier:

a. de Heer A. C. de Veer, 2e commies ten postkantore, belast met den pakketpostdienst, tijdelijk van die opdracht ontheven en belast met de waarneming van de betrekking van Postdirecteur;

b. de Heer P. L. B. de Haseth, klerk ten postkantore, tijdelijk met den pakketpostdienst belast.

Havennieuws.

Volgens mededeeling van den Directeur van het telegraafkantoor alhier zal, in het vervolg van de aankomst der stoomschepen van den *K. W. I. M.* te Hâvre telegraphisch bericht naar Curaçao worden gezonden.

Posterij.

De met den Nederlandschen paketschoener *Gouverneur van den Brandhof* naar St. Martin N. G., St. Eustatius en Saba te verzenden brievenmalen worden Woensdag 18n. dezer om 5 uur des namiddags gesloten.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Miss Alis, M. H. Curiel, Escolas-

---

hendenan koe mester troca nan lugar di biba. Den es caso aki curiosidad a vencé toer deliberacion cerca Von Erdhofen, pa motiboe koe é no tabatin ocasion pa mira es pueblo nobo i nada mas, pa falta di relacion di amistad coe Steinfels.

—Es ceroe no ta muchoe leuw for di aki. Bo ta permiti mi di tira un bista ai, é tabata puntra.

—Sigur. Lo bo kier ta asina bon di sigi mi?

Coe paso firme es hoben tabata camna dilanti es consegero di gobierno, subiendo den es camina koe tabata toer na piedra. Ni un palabra nan a papia coe otro. Ora nan a jega riba es ceroe i koe toer es muchanan a corré jega cerca nan hoben bienhechor, Steinfels a doena un splicacion den poco palabra.

Spantar den rabia i reconocimentoe pa es ricibimentoe frioe ma toch irreprochabel di es donjo di Falkenhaus, senjor Von Erdhofen a despedi. Hans Otto no a haci ningun preparacion pa companjé té na camina grandi, ma el a keda sosega riba es ceroe.

Algun seman despues es enfermedad a rebenta den es casita di Miguel Murten. Noticia di es auxilio intrépido di Hans Otto a plama manera un rajo den es lugar ai. Baron Waldenburg tabata pensa, koe no ta posibel awor pa é jega mas cerca sobrino di su amigoe bieuw, ma semper é tabata haja resistencia cerca Von Erdhofen, koe su bisjita cerca Steinfels tabata molestié ainda.

Pronto despues di es promer carta coe Rainer a sigi hopi mas. Den es trabao, koe nan tabatin muchoe cos koe nan mes mester a regla, i Steinfels a costumbra koe den cualkier asuntoe dudoso di pidi decision di Rainer. Semper respondi ta bini coe buelta di correo caba. Asina anto koe nan no tabata skirbi otro solamente segun trabao tabata bai adilanti, ma també nan carta tabata toema un otro caracter. Un otro relacion a bin resulta den es dos hombernan ai, koe nunca a mira otro cara coe cara. Rainer tabata skirbi riba estado di salud di su kerida esposa i di toer loké é tabatin na coerazon. Asina anto koe pronto Hans Otto por a forma un idea di bida di es dos esposonan. Alafin Leopold Rainer por a participé, koe loké é tabata temé a socedé coe bon resultado. Nan matrimonio tabata bendicionar coe un jioe homber. Docternan a doena di mas trankilizadora siguranza.

„Ajera nos jioe a batiza, coe auxilio di Ariba lo é ta un homber, koe mescos koe lo é respetá su Dios lo é respetá su superiornan temporal. Mi ta permiti mi bisa bo, mi amigoe, koe nos, mi esposa i mi conocé bo estado. Ma no. Esaki no ta es berdadera manera pa nos doena expresion na nos sintimentoe. Aunké nos no ta católico, nos ta huzga es cuestion—desafio mescos koe bo. Nos ta contenta nos cordamentoe, koe na nos regreso na nos patria nos lo haja den nos amigoe nobo un homber, koe den toer asuntoe di bida é ta di acuerdo coe nos."

For di es tempoe ai, pa gran legria di Hans Otto, es cartanan tabata sona mas animoso. Porfin a bini noticia també, koe su esposo ta na estado di por bolbé na nan patria i poco dia despues noticia a plama koe majan ta spera nan na *Rainershof*.

E ta sigi.

tico Duque, Ann E. Hughes, Rachel Naar de Gomes Casseres, Willem Reijser, Alberto Ramirez H., T. T. A. Snijtty, Rafaela Varela, Rosita J. Zora, Charles A. Jones (aang).

Leger.

Den 1sten April vertrok uit Amsterdam met het stoomschip *Prins Willem III* van den *K. W. I. M.*, naar West-Indië een afdeeling aanvullingstroepen, sterk 40 militairen, onder bevel van den 2n. luit. der inf. J. A. Maas en onder het medegeleide van den sergeant-majoor-titulair van het 5de reg. inf. J. W. Harthoorn. Van deze militairen zijn 25 bestemd voor Curaçao en de overigen voor Suriname.

* * *

Bij het wapen der infanterie in Nederland is een opgave gevraagd van 2e luitenants genegen om gedetacheerd te worden bij de landmacht in West-Indië.

* * *

Onder bevel van den kapitein ter zee A. W. T. C. Van Woerden, die hier vroeger stations-commandant is geweest, is Hr. Ms. pantserdekschip *Noord-Brabant* te Willemsoord in dienst gesteld.

* * *

Hr. Ms. *Zeeland* verliet Maandagavond ll. het eiland Bonaire en stevende naar Aruba. Vandaar zou deze oorlogsbodem gisteren naar Curaçao vertrekken om heden hier binnen te vallen.

Vergadering "Oost en West".

In de Woensdagmorgen gehouden bestuursvergadering van "Oost en West" heeft het bestuur zich als volgt geconstitueerd: president de Heer M. L. Maduro, secretaris-penningmeester de Heer Th. J. C. Buys en leden de Heeren Mr. Th. J. A. Nuijens en V. M. Zwijsen.

Muziekuitvoering.

Aanstaanden Maandag 's avonds ten half acht zal in het Wilhelmina-Paviljoen te Otrabanda het muziekkorps *Orfeo* een uitvoering geven en de volgende muziekstukken ten gehoore brengen:

1. Adieu Maikäfer marsch — W. Buttner.
2. El Consorcio vals — Fonseca.
3. La Bruyère ouverture — M. Kessels.
4. A Deux polka de concert — J. Kessels.
5. Le Bonvivant Pas-red. — F. Schweinsberg.
6. Aux Bords du Rhône mazurka — J. Kessels.
7. Par Monts et par Veaux galop — C. Faust.
8. El Pelele danza — F. Perez.

Dankbetuiging.

Wij blijven dankbaar voor de gelukwenschen, welke de geachte redactie van *El Imparcial* ons deed bij de uitgave van het eerste nummer, dat op onze eigen drukkerij gedrukt werd.

Venezuela.

O vrede, o bron van welvaart en geluk, wanneer zult gij komen over dit ongelukkig land! Zoo mag men wel zuchten; want, wat men ook in Venezuela vinde, vrede niet. Iedere dag, iedere boot brengt ons ballingen, die ofwel om een onvoorzichtig woord, ofwel eene ondoordachte handelwijze, in ieder geval om eene nietigheid door Castro in boeien geslagen, naar La Guaira overgebracht, en daar op een schip gezet werden, om in den vreemde het bittere brood der ballingschap te gaan eten. Daar broeit iets echter in het oosten des lands en men zegt, dat vandaar uit verrassingen bereid worden, waarvan de ooren der Regeering zullen tuiten. Arme burgers!

Colombia.

De berichten uit deze Republiek loopen zeer uiteen. Zooveel schijnt zeker, dat de stad Honda, op drie dagreizen van de hoofdstad Bogotá gelegen, in de macht der revolutionnairen is. Deze laatsten beloven zich veel van deze inname, dewijl deze stad voor een groot gedeelte de rivier Magdalena beheerscht en bijna de eenige weg van gemeenschap vormt tusschen de hoofdstad en de noordelijke provinciën.

Het revolutionnaire Gouvernement beschikt reeds over postzegels: voor verzamelaars een buitenkansje! Deze postzegels dragen voor opschrift: *Gobierno Provisorio, Voorloopig Gouvernement.* 't Is ôfwel een bewijs van brutaal durven, ôfwel een bewijs, dat de zaak van het Gouvernement erg zwak staat.

Ingezonden Mededeelingen.

HERSTEL DER KRACHTEN.

Wij allen schijnen sterk te zijn. Maar wij voelen ook, dat onze spieren zonder kracht zijn, wanneer wij ze noodig hebben bij het werk. Doch wat *is* kracht, wat *brengt* kracht voort? In vijf woorden: *Kracht komt van verteerd voedsel.* En wanneer het spijsverteringsproces wordt belemmerd, wat staat u dan te wachten? Wel, zwakte, en daarbij nog een werkelooze lever, een verward zenuwgestel, slapeloosheid, vermagering, wezenloosheid, dan, verkoudheid met hoest en hoogstwaarschijnlijk een van beiden of een kwijnende tering, die u jarenlang een ellendig bestaan doet voortsleepen of een vliegende tering, die u in zes weken naar het kerkhof brengt. Ziedaar hoe het met onze krachten gaat en wat er later mede gebeurt. Indien er een macht is om in zulke gevallen te helpen dan is het

HET PREPARAAT VAN WAMPOLE

dat bereid is uit de voedende bestanddeelen van zuivere Levertraan, door ons getrokken uit versche levers van kabeljauw, *zonder walgelijken smaak en reuk,* vermengd met Hypophosphiten-siroop, Extracten van mout en wilde kersenschillen. Wampole's preparaat wekt den eetlust op, bevordert de spijsvertering, geeft kracht aan ieder werkend lichaamsdeel, zoodat de patient in staat is met goed gevolg een ziekte aan te vallen, die op een andere wijze noodlottig worden kan. Het is een geneesmiddel zoo zoet als honig, bereid in het licht der moderne wetenschap en met de hulp der grootste ondervinding. Het heeft zijns gelijken niet; zijn verdienste is het preparaat geheel en al eigen. Het is niet een onderwetsch mengsel, maar een goed werkend geneesmiddel overeenkomstig den tijd, ja, zelfs een feit, dat den tijd vooruitgeloopen is. Alleen het onvervalschte preparaat geeft reeds goede resultaten na de eerste dosis. Men kan er niet mede bedrogen worden. Bij alle apothekers wordt het verkocht. (3)

EMULSION DE SCOTT.

Srs. Scott y Bowne, Nueva York.

Muy Señores míos: He usado desde hace algún tiempo en mi clientela la "Emulsión de Scott" de aceite de hígado de bacalao con hipofosfitos, preparada por ustedes, y me ha dado resultados muchas veces sorprendentes, particularmente en los individuos de temperamento linfático con tendencia á la escrófula.

Me apresuro así á dar á ustedes esta noticia para su satisfacción.

Soy de Uds. atento S. S.

Antonio J. Villegas,
Caracas, Venezuela.

La Semana Cristiana Ilustrada.

Recomendamos á nuestros lectores esta importante y hermosa publicación que contiene en cada número las vidas de los santos de la semana ilustradas con magníficos grabados. En cada hogar cristiano debe leerse esta revista.

Precio de suscripción por un año 8 fr. 50 (6 10 pesetas). Dirigirse á los señores Popelin Hnos., 3 rue Séguier, Paris.

El pago de la suscrición puede verificarse también con 180 estampillas usadas de Curaçao por el término de un año.

BUITENLAND.

Frankrijk. — De minister-president Waldeck-Rousseau heeft bij de Kamer een wetsontwerp ingediend betreffende de bestraffing van toespraken en daden van geestelijken, die van vijandige gezindheid tegenover de regeering getuigen.

Dit wetsontwerp is, gelijk zich laat begrijpen, met uitbundige bijvalskreten van de linkerzijde begroet.

Deze begrijpt maar al te goed, wat de premier in het schild voert. De minister van eeredienst eischt niet meer en niet minder, dan dat de hooge en lagere geestelijkheid in elk onrecht, haar door de regeering aangedaan, met gelatenheid berust en dat zij zich in alle rechten, waarop zij aanspraak kan doen gelden, stilzwijgend late verkorten.

Ziedaar, wat een man als minister Waldeck-Rousseau van de priesters vergt. En de de liberale Fransche pers staat hem, getrouw ter zijde. Stellig met het oogmerk om aan Frankrijks Katholieken het stilzwijgen op te leggen, heeft zij thans het verhaaltje verzonnen, als zou de H. Vader zeer ontevreden zijn over de Fransche geestelijken, dewijl sommigen hunner zijne onderrichtingen zoo verkeerd naleven.

En op zoodanig berichtje laat een der liberale bladen de mededeeling volgen, dat de minister van eeredienst zich genoodzaakt(!) ziet, Mgr. Gouthe-Soulard bisschop van Aix, te schorsen (alsof dit zoo maar gaat) en hem te vervangen door een Apostolischen delegaat.

Transvaal. — De oorlogskansen zijn aan het keeren. De overwinningszon, na een tijdlang schuilgegaan te zijn achter de wolken, blinkt den Boeren weer tegen. Wel hebben zij het verlies te betreuren van den uitstekenden franschen overste Villebois de Mareuil, ook nog van een ander commando een vijftig man sterk, maar overigens is al wat de telegraaf ons in de afgeloopen week meldde, overwinning op overwinning. 't Is vooral generaal Dewit, die zich het kranigst getoond heeft. Hij sloeg de Engelschen bij Dewetsdorp in het zuiden van den Oranje-Vrijstaat, waarbij 450 Engelschen gevangengenomen werden en 11 kanonnen, met ammunitie en mondvoorraad werden buiten gemaakt door de Boeren.

In Bloemfontein, waar maarschalk Roberts zit, begint men zich ernstig ongerust te maken voor insluiting door de Boeren. Dezen hebben zich meester gemaakt van de waterleiding, die Bloemfontein voorziet, zoodat daar watersnood, in den den zin van watergebrek, begint te heerschen.

Maarschalk Roberts heeft, naar men berekent, reeds 16,000 paarden verloren. De Boeren bezetten al de steden ten zuiden van Bloemfontein, zoodat de vrees voor insluiting alles behalve ongegrond is. Te Londen is dan ook op het eerste enthousiasme een algeheele neerslachtigheid gevolgd. Dat zal er niet beter op worden, als men daar verneemt, wat aan generaal Brabant overkomen is; deze is ook door generaal Dewit geslagen en heeft een verlies te betreuren van 900 gevangenen en 600 dooden en 12 ammunitiewagens.

Op verscheidene punten is men nog slaags; want er is hevig kanongebulder ten noorden van Ladysmith; hevig vuur bij Fourteenstreams enz.

Ook bij Kroonspruit hebben de Engelschen klop gehad en algemeen schrijft men daar de eer van toe aan Generaal Dewit en de schuld aan den Hertog van Teck, achterkleinzoon van Koningin Victoria.

Dat zijn dus voor Generaal Dewit drie overwinningen in één week.

Generaal Gatacre is hals over kop naar Engeland teruggeroepen. Nu, de goede man heeft er genoeg van langs gehad. Een triomfale intrede zal hem te Londen wel niet bereid worden.

Van maarschalk Roberts zijn te Londen reeds in drie dagen geen berichten meer ontvangen. Zoozeer zit ZEx. reeds van de buitenwereld afgesneden. In den Oranje-Vrijstaat komt meer leven en geestdrift. De hoop en het vertrouwen in de toekomst ontwaken weer allerwege.

Het gerucht loopt, dat de kranige engelsche commandant te Mafeking, Kolonel Baden Powell, overleden is. Van Boerenzijde wordt ook gemeld, dat de broeder van President Steyn door de Engelschen gevangen is genomen.

Cronjé is met zijne medekrijgsgevangenen te St. Helena aangekomen. Er is besloten voortaan alle gevangenen daarheen op te zenden. De bewoners van St. Helena, — de handelaars niet het minst, — zijn met dien maatregel zeer ingenomen; daar er zoodoende leven komt in hunne stille brouwerij.

Er is ook nog te Wepener een verwoed gevecht geleverd; van beide zijden moeten groote verliezen geleden zijn, maar het fijne van de zaak weet men nog niet.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der "Red D Line" tusschen
NEW-YORK,
PTO. RICO, CURAÇAO en. VENEZUELA.

1900.	Caracas	Philad.	Maracb.	Caracas	Philad.	Maracb.
Vertrekt van NEW-YORK	April 7	April 21	April 26	Mei 8	Mei 22	Mei 26
Doet SAN JUAN aan	12	26	Mei 2	13	27	Juni 1
„ PONCE „	13	27	3	14	28	2
„ CURACAO „	15	29	5	16	30	4
Komt aan te LA GUAIRA	16	30	......	17	31	......
Vertrekt van „	18	Mei 2	......	19	Juni 2	......
Komt aan te PTO. CABELLO	19	3	......	20	3	......
Vertrekt van „	20	4	......	21	4	......
Komt aan te CURACAO	21	5	......	22	5	......
Vertrekt van „	22	6	13	23	6	11
Doet LA GUAIRA aan	23	7	......	24	7	......
„ PONCE „	25	9	15	26	9	13
„ SAN JUAN „	26	10	16	27	10	14
Komt aan te NEW-YORK	Mei 1	15	22	Juni 1	15	20

CURACAO-MARACAIBO DIENST.

	Merida	Merida	Maracb.	Merida	Merida	Maracb°.
Vertrekt van CURAÇAO	April 15	April 29	Mei 6	Mei 16	Mei 30	Juni 5
Komt aan te MARACAIBO	16	30	7	17	31	6
Vertrekt van „	20	Mei 4	12	21	Juni 4	10
Komt aan te CURAÇAO	21	5	13	22	5	11